25 Αυγούστου 2014

Χριστός πρώτα προσεύχεται στον Πατέρα και ύστερα προβαίνει σε θαυματουργία-Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Εφραίμ Κατουνακιώτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

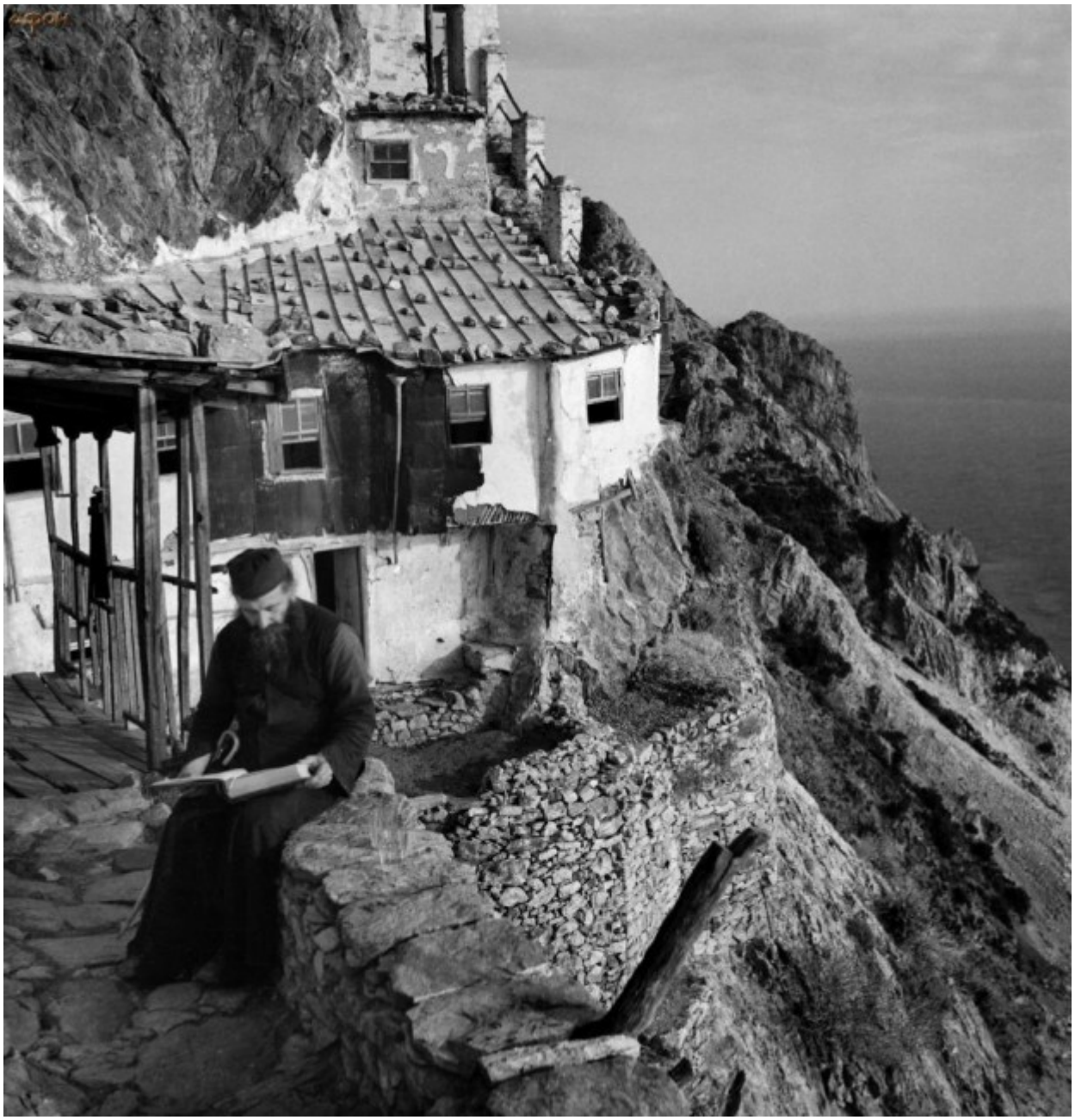

Καρούλια, 1950:
Φωτο:agioritikesmnimes.blogspot.gr

Μία φορά έφεραν ένα τσουβάλι με πατάτες, κάτω εις τον αρσανά μας. Έναν αρχάριο υποτακτικό που είχα (τώρα δεν είναι στη συνοδία μου) είπε ότι είναι κουρασμένος, και δεν θέλησε να πάει να το φέρει. Πήγα εγώ τότε κάτω, για να το

φέρω. Όταν έφθασα κάτω, ήτο σταματημένο εκεί ένα κρις-κραφτ. Τους έκανα νόημα, και ήρθαν πιο κοντά μου οι δύο κύριοι που ήσαν μέσα. Ήσαν καθηγηταί Πανεπιστημίου. «Γέροντα», λέει ο ένας, «μήπως γνωρίζετε τον παπα-Εφραίμ, που μένει εκεί επάνω;» Έγώ είμαι», απήντησα. Τότε εκείνος είπε: «Γέροντα, εσείς οι μοναχοί είσθε όντως μακάριοι, διότι εσείς ζείτε ακριβώς με συνέπεια τη χριστιανική ζωή».

Όταν επέστρεψα εις το κελλί, λέω εις τον υποτακτικό το περιστατικό με τους καθηγητάς. Τότε λέει με πολλή αναίδεια: «Ναι, εδώ τους διώχνεις, όταν έρχονται· κάτω όμως, μόλις κατεβαίνεις μόνος σου, τους προσκαλείς». «Τί να κάνω, παιδί μου, έτσι ήλθε και ενήργησα την ώρα εκείνη. Τώρα ας πάμε, να κάνουμε κανένα κομποσχοίνι εις τα κελλιά μας. Ας κάνουμε μία ώρα κομποσχοίνι».

Όταν τελειώσαμε, έρχεται και με ερωτά: «Πόσα κομποσχοίνια έκανες;» «Τόσα», απήντησα. «Σε μια ώρα μόνον τόσα έκανες; Εγώ έκανα πολύ περισσότερα, και μπορούσα να κάνω κι ακόμη περισσότερα». Τα έλεγε δε αυτά με αναίδεια και θράσος. Δεν μίλησα καθόλου· πήγα στενοχωρημένος εις το κελλί μου· και μόνο που δεν έκλαιγα για τη συμπεριφορά αυτού του παιδιού.

Πήγε ο υποτακτικός μου να κοιμηθεί· που όμως να κοιμηθεί· έντονη δαιμονική ενέργεια. Έρχεται καταφοβισμένος εις το κελλί μου και μου λέει: «Γέροντα, αυτό και αυτό μου συμβαίνει· σώσε με». Τότε του είπα: «Αυτό συμβαίνει όταν κανείς συμπεριφέρεται άσχημα εις τον Γέροντα και τον λυπεί». Του διάβασα τότε και μια ευχή και του έφυγαν όλα, όλη η δαιμονική ενέργεια. Κατόπιν πήγε και κοιμήθηκε ήσυχος.

Μετά από χρόνια έρχεται η διακριτική υπακοή, αλλά εσείς σ’ αυτήν την ηλικία που είσαστε, όλοι να έχετε τυφλή υπακοή. Είδες τι λέει ο άγιος Ιωάννης της Κλίμακος; “ότι πήγε ο Γέροντας σ’ έναν αρχάριον. Πήγε και σε έναν άλλον που είχε δέκα-δεκαπέντε χρόνια καλόγερος. Λέει εις τον αρχάριον:

— Τραγούδησε.

— Να ‘ναι ευλογημένο· τραγουδάω.

— Τραγούδησε, λέει και στον δεύτερο.

— Ευλόγησον, απαντά αυτός.

Και οι δύο κάνανε καλά. Δεν θεωρείται παρακοή αυτό που έκανε ο δεύτερος καλόγερος στον Γέροντα. Στον πρώτο θα ήτο παρακοή αν το ‘κανε, διότι ακόμη είναι δόκιμος. Πρέπει να περάσεις από τον τροχόν από τον δρόμον της αδιάκριτου

υπακοής. Τίποτες· να είναι ευλογημένον.

Όταν περάσουν δέκα-δεκαπέντε χρόνια, τότε έρχεται η διακριτική υπακοή. Αυτή είναι απόρροια της αδιάκριτου υπακοής.

Κάποτε είδα υποτακτικόν τινά, να συμβουλεύει έτερον μπροστά στον Γέροντα. Τί ασέβεια, αλήθεια!

Αν προσέξεις, ο Χριστός πρώτα προσεύχεται στον Πατέρα και ύστερα προβαίνει σε θαυματουργία.

Πηγή: *Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.*